

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20.07.2016
samosoudkyní JUDr. Terezou Havelkovou, t a k t o :

Obžalovaná:

MUDr. Regína [redacted]

nar. [redacted].1971 v Turnově, bytem [redacted] Turnov, bez pracovního poměru,

j e v i n n a ,

ž e

v objektu polikliniky na adrese Železný Brod, [redacted], odcizila:

- dne 14.05.2015 [redacted], nar. [redacted], finanční hotovost ve výši 2.000,- Kč,
- dne 18.05.2015 [redacted], nar. [redacted], finanční hotovost ve výši 2.000,- Kč,
- dne 08.06.2015 [redacted], nar. [redacted], finanční hotovost ve výši 1.000,- Kč,
- dne 22.07.2015 [redacted], nar. [redacted], finanční hotovost ve výši 1.000,- Kč,
- dne 31.07.2015 [redacted], nar. [redacted], finanční hotovost ve výši 1.000,- Kč,
- dne 13.08.2015 [redacted], nar. [redacted], finanční hotovost ve výši 2.000,- Kč,
- dne 13.08.2015 [redacted], nar. [redacted], finanční hotovost ve výši 500,- Kč,

a to tím způsobem, že jako ošetřující lékařka jednotlivých poškozených využila okamžiku, kdy si poškození během ošetření v její ordinaci odložili svá příruční zavazadla na místo, kde je ztratili z dohledu, a z těchto zavazadel jim finanční hotovost odcizila,

t e d y

přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

č í m ž s p á c h a l a

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 62 odst. 1 tr. zákoníku a § 63 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu obecně prospěšných prací ve výměře t ř i s t a (300) hodin.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalované ukládá, **aby poškozeným nahradila škodu** takto:

- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] Železný Brod, částku 2.000 Kč,
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] Železný Brod, částku 2.000 Kč,
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] Železný Brod, částku 1.000 Kč,
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] Plavy, částku 1.000 Kč,
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] Železný Brod, částku 2.000 Kč,
- [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku 500 Kč.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou podala u zdejšího soudu 7.10.2015 obžalobu na Regínu [REDAKCE]. V této jí kladla za vinu, že jako lékařka na poliklinice v Železném Brodě v průběhu jí poskytovaného ošetření či vyšetření odcizovala z osobních věcí vyšetřovaných pacientů peníze. V tomto obžaloba spatřovala přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Obžalovaná již od přípravného řízení popírala, že by svým pacientům peníze odcizila. Na tomto setrvala i při své výpovědi u hlavního líčení. I jí se v ordinaci ztrácely šperky a hotovost, což nikomu neohlásila. Nevěděla, že se pacientům u ní v ordinaci ztrácí peníze, nikdo z pacientů za ní s tímto nepřišel, to jí přišlo říct až jednou jednatelka polikliniky, co s tím budou dělat. S žádným z pacientů neměla nikdy konflikt. Mezi ordinací lékaře a místností sestřičky byly přitom neustále otevřené dveře, když se rozjely ty pomluvy. Sestřička měla k ní do ordinace neustále přístup, protože tam byla varná konvice a jídlo, proto nebylo možné využít nějakého pseudookamžiku k něčemu takovému. Pacienti si odkládali věci na židle vedle psacího stolu lékařky. Pokud pacienti leželi na lehátku, tak od nich neodcházela a tito pacienti zpravidla leželi na zádech. Nikomu ze svých pacientů peníze nevracela (Šárce [REDAKCE])

Soud vyslechl dále všechny poškozené pacienty.

Poškozená Božena [REDAKCE] vypověděla, že byla u obžalované na opichách páteře, kdy si lehla na lehátko na břicho a kabelku s peněženkou měla na druhé straně na židli. Z lehátka nebylo na židli vidět. Na tašku by viděla, kdyby se otočila. Obžalovaná chodila po ordinaci než sestra přinesla injekce, což trvalo asi 4 minuty, poškozená ležela hlavou ke zdi, obžalovanou nesledovala. Sestru volala obžalovaná přes dveře, které byly po dobu vyšetření zavřené. Po skončení opichů jí sestřička dávala náplasti na záda, obžalovaná mezitím odešla do míst, kde měla tašku. Obžalovanou neviděla, že by jí něco brala z kabelky nebo že by se chovala podezřele. V peněžence měla poškozená ten den pouze dvoutisícovou bankovku a tuto viděla v peněžence naposledy ráno než jela na polikliniku, do peněženky se pak dívala až pak v lékárně, kam si šla rozměnit na opichy dle rady sestřičky. V lékárně zjistila, že bankovku nemá. Kabelka, ve které měla poškozená peněženkou, byla na patent, peněženka v ní byla na viditelném místě.

Poškozená Věra [REDAKCE] uvedla, že ráno si dávala do peněženky tisícovku a dvoutisícovku, peněženkou měla v kabelce. Z domu šla přímo na polikliniku. Při ošetření si poškozená sedla na židli čelem k oknu, po dobu kdy neviděla na kabelku, kterou odložila mezi stůl a židli, tak tam sestra chvíli nebyla. Sestra taktéž stála zády k lékařce, když jí ošetřovala opichy, což trvalo asi 3 minuty. Když se poškozená oblékala, tak stála otočená ke zdi k lehátku, kde měla oblečení, oblékala se asi minutu. Kabelka byla na zip, ale byla otevřená a peněženka v ní byla pohozená.

Poškozená Šárka [REDAKCE] byla na rozdíl od všech ostatních poškozených na ošetření u obžalované v ordinaci gynekologie nikoli neurologie, kabelku nechala na opěradle židle u stolu a lehla si na lehátko na záda a koukala do stropu, zatímco obžalovaná si ještě něco vyřizovala. U lehátka byl ultrazvuk, přes který nebylo nic vidět. Obžalovaná jí na lehátku sundala silonky, které poté teatrálně odnesla na židli, kde byla kabelka. Přitom poškozené říkala, „nic vám neberu, jenom vám tady vrátím ty silonky“. Při vyšetření obžalovanou poškozená nevnímala, ležela v úžasu, protože byla rozhozená z těch silonek a z té věty obžalované. Opichy jí obžalovaná nedávala, pouze jí po nohách přejížděla klacíkama. Po vyšetření šla k sestřičce a na rentgen, kde se v kabině zamkla zevnitř. Ten den měla v peněžence 1.200,- Kč, které si tam dávala ráno, a to bankovku v hodnotě 200,- Kč a bankovku v hodnotě 1.000,- Kč. To, že v peněžence nemá tisícikorunu, zjistila v krámě na náměstí. Peníze jí mohla obžalovaná odcizit v době, kdy poškozená ležela na lehátku a obžalovaná si vyřizovala telefon. Asi 5 minut na kabelku poškozená neviděla. Kabelka byla pouze přiklopená. Poškozená byla po vyšetření 2x zvonit u rodičů obžalované, potom s obžalovanou 2x mluvila telefonicky, na což obžalovaná přijela po třech dnech od vyšetření před dům poškozené a dala jí bankovku v hodnotě 500,- Kč a tři bankovky v hodnotě 200,- Kč. Peníze od obžalované převzala dcera poškozené Klára [REDAKCE]

K ověření výpovědi poškozené byla slyšena její dcera Klára [REDAKCE] ta potvrdila, že od obžalované převzala 1.100,- Kč v bankovkách, jak uvedla její matka. Obžalovaná jí peníze nejprve nechtěla dát, kdy opakovala, že peníze nevzala. Když jí řekla, že zavolá policii, tak jí peníze obžalovaná nakonec dala, kdy šlo o zmuchlané bankovky, přestože předtím do telefonu tvrdila, že si musí jít pro peníze do bankomatu. Zpátky jí vrátily jen 80,- Kč, kdy 20,- Kč neměly.

Poškozená Anna [REDAKCE] vypověděla, že šla k obžalované na vyšetření na neurologii, přičemž peněženkou měla v batohu, který položila vedle židle na zem vedle stolu lékařky, batoh asi nechala otevřený, lehla si na lehátko obličejem dolů, při tom jak ležela, tak pootočila hlavu a viděla, jak obžalovaná která stála u okna, měla vyhrnuté šaty a strkala si

něco za kalhotky do oblasti podbřišku, což viděla i sestra, která právě do ordinace vešla s opichy. Poškozená již v ordinaci zjistila, že jí chybí bankovka v hodnotě 1.000,- Kč, kterou tam ještě před tím než šla na lehátko, měla, protože ji viděla, když se před vyšetřením dívala na dotaz obžalované do své peněženky na lísteček, jaké všechny léky bere. Když si po vyšetření dávala recepty do peněženky, řekla „já tady měla 1.000,- Kč“, na což obžalovaná reagovala tak, že jí ukazovala, že ona jí ji nemohla vzít a ukazovala jí svou peněženku. Obžalovaná jí dále říkala, aby neříkala paní vedoucí, co se stalo, že kdyžtak půjde do bankomatu. Peníze se jí mohly ztratit jedině, když ležela na lehátku, kdy na něm ležela 5-10 minut a nikdo tam kromě poškozené a obžalované nebyl. Nebyla schopná obžalované říct „paní doktorko, já tady měla tisícikorunu, vy jedině jste to vzala“.

Poškozená Blanka [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděla, že kabelku v ordinaci obžalované odložila přes opěradlo židle u stolu obžalované, byla zavřená na zip. Vysvlékla se do půl těla a obžalovaná jí bolestivě kladívkem klepala na záda, poté jí řekla, že jí dá opich, kdy jí na to poškozená řekla, že není potřeba, protože měla 10 kapaček. Když jí obžalovaná řekla, že přijde na kontrolu až za 3 měsíce a má to tedy vydržet, nechala si opichy dát. Lehla si na lehátko, obžalovaná zavolala na sestřičku, aby připravila opichy, obžalovaná jí dala opichy, sestřička, která stála pořád hned vedle, jí je ošetřila a odešla. Obžalovaná jí říkala, ať ještě 10 minut leží, aby se jí neudělalo špatně. Na lehátku ležela obličejem dolů na břichu. V ordinaci byl hluk ze sesterny. V Normě poté zjistila, že se jí z peněženky ztratila tisícikoruna, kterou předtím naposledy viděla v čekárně u obžalované.

Poškozený Pavel [REDAKCE] uvedl, že jej obžalovaná vyzvala, aby se svlékl a lehl si na lehátko na záda, když se svlékal, tak mu vypadla peněženka ze zadní kapsy kalhot, peněženku položil na pracovní stůl lékařky. Měl tam bankovky 1x1000,- Kč a 2x2000,- Kč. Po dobu co byl na lehátku, tak na peněženku neviděl, protože se tam nedíval. Chvilí trvalo než jej šla obžalovaná vyšetřit, měl za to, že má nějakou svou práci. Nevšiml si, že by obžalovaná manipulovala s peněženkou, otevírání peněženky neslyšel. Do ordinace v průběhu vyšetření nikdo nepřišel. Po vyšetření zaznamenal, že peněženka byla položená na stole jinak než si ji tam odložil. To, že mu chybí v peněžence dva tisíce, si všiml v autě na cestě z lékárny.

Poškozená Jarmila [REDAKCE] vypověděla, že přišla na vyšetření k obžalované s vnučkou, otevřenou tašku si položila vedle stolu na zem, lehla si na lehátko na záda a koukala do stropu. Vnučka stála u poškozené. Lékařka něco dělala u svého stolu, přišla po 10 minutách a poklepala jí na nohy. V krámě poškozená zjistila, že nemá 500,- Kč, které měla uložené v peněžence v kabelce a naposledy ji viděla v lékárně před tím než šla do ordinace. Sestřička vešla do ordinace jen jednou v době, kdy ještě poškozená před vyšetřením seděla na židli a měla svou tašku u nohou. Sestřička jen něco řekla a hned zase šla.

Soud mimo poškozených dále vyslechl Markétu [REDAKCE], která pracovala jako sestra obžalované na neurologii i gynekologii. Svědkyně uvedla, že v květnu 2015 si začali stěžovat pacienti, že se jim ztrácí peníze. Při vyšetření poškozené [REDAKCE] vešla do ordinace a viděla, jak má obžalovaná vyhrnuté lékařské šaty a vypadalo to, že si něco dává za kalhotky. Pacientka [REDAKCE] svědkyni řekla, že viděla, jak jí obžalovaná bere peníze z peněženky, zatímco ona ležela na lůžku (tato svědkyně nebyla vyslechnuta, neboť to její zdravotní stav vylučoval). Dále si jí stěžovali i další pacienti, že se jim ztratil nějaký obnos, ale nechtějí vypovídat. Pacienti si dávali tašky na zem u stolu lékařky, a to v obou ordinacích. Na gynekologii na věci vidět nemohli, protože tam je ultrazvuk, který se nepřemísťoval, hlava pacienta na lůžku byla zatím ultrazvukem. Na neurologii by na své věci mohli vidět, pokud by se otočili. Do ordinace vstupovala pouze v případě, že byl naléhavý telefonát, jinak

vstupovala na zavolání lékařky. Do ordinace obžalované v průběhu vyšetření kromě svědkyně nikdo další nevstupoval. Od května 2015 obžalovaná posílala lidi do jiné lékárny než na poliklinice.

Obžalovaná se jí svěřila, že jí manžel odstříhl od finančních prostředků, kdy jí řekl, že bude platit pouze náklady spojené s bydlením a že jí nebude dávat žádné kapesné. Obžalovaná spolykala třeba 6 tablet nějakých prášků během vyšetření. V roce 2014 měla obžalovaná problémy s alkoholem, kdy se musela zavřít ordinace, když jí dali na pracovišti dýchnout. Předtím ani poté, co obžalovaná z polikliniky odešla, se peníze pacientům neztrácely. U ostatních lékařů si pacienti nestěžovali, že by se jim ztratily peníze. Při rozhovoru v červenci nebo v srpnu 2015 se jí obžalovaná vyptávala, jak bude vypovídat a ona jí na to řekla, že pravdu, na což jí obžalovaná řekla, „ale já nemůžu jít sedět“.

Problémy obžalované s alkoholem a s braním prášků s obžalovanou řešilo vedení polikliniky, kdy byla snaha, aby se šla léčit, nikdo ji nechtěl poškodit nebo vystrnadit nebo jí ublížit. O obžalovanou jako lékařku měla poliklinika zájem, protože pokud neměla problémy s pitím, tak byla velice erudovaná, kvalifikovaná a pacienti ji měli rádi.

S obžalovanou nikdy nemluvila o tom, že si lidé stěžují, že se jim u ní v ordinaci ztrácejí peníze, protože ji nechtěla psychicky rozhodit.

Svědkyně dále dodala, že jí obžalovaná před Vánoci volala, že by potřebovala číslo jejího občanského průkazu, že její strýc má rakovinu a potřebují peníze na cytostatika, kdy její matka ani teta peníze nemají. Poté se svědkyně dozvěděla, že si obžalovaná vzala úvěr na nějakou sestřičku a dále zfalšovala podpisy i provozní polikliniky na žádosti na úvěr.

Soud dále slyšel též Emanuelu [REDAKCE], jednatelku polikliniky v Železném Brodu, která vypověděla, že z počátku byla spolupráce s obžalovanou v pořádku, posléze měla problémy s docházkou a překročenými limity na léky, 12.3.2014 nadýchala obžalovaná alkohol v ordinaci, kdy šlo o více než jedno promile, tak se s ní rozloučili k 31.3.2014. Předtím než došlo k nadýchání alkoholu, tak si pacienti na obžalovanou delší dobu stěžovali, že usíná, nemluví k věci, vyřizuje si soukromé záležitosti, motá se, oni v čekárně čekají 2-3 hodiny. Poté jí opětovně zaměstnali od října 2014 a pak skončila v srpnu 2015, když poměr u nich obžalovaná sama ukončila. Od října 2014 si pacienti již na alkohol u obžalované nestěžovali, ale začali chodit s tím, že se jim v ordinaci obžalované ztrácí peníze a bylo několik hlášek od magister z lékárny, kdy lidé přišli na to, že jim peníze chybí, právě v lékárně. Ona sama obžalované neříkala, že jí volají lidi, že se jim ztrácí peníze, obžalovaná to věděla od sestřičky (což sestřička popřela).

Z trestního příkazu Okresního soudu v Semilech ze dne 3.4.2015, č.j. 2 T 42/2015-65, který nabyl právní moci dne 15.5.2015, bylo zjištěno, že obžalovaná byla uznána vinnou, že 22.2.2015 uzavřela se společností Provident Financial s.r.o. smlouvu o zápůjčce znějící na částku 32.000,- Kč jménem Libuše [REDAKCE], a to bez jejího vědomí, když si za tímto účelem opatřila její osobní data z jejího občanského průkazu, kdy si peníze ponechala pro vlastní potřebu. Toto bylo kvalifikováno jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku a byl jí uložen peněžitý trest v 20 denních sazbách v částkách 1.000,- Kč s náhradním trestem odnětí svobody v délce 6 měsíců pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán. Peněžitý trest obžalovaná zaplatila dne 15.6.2015.

Soud dále u hlavního líčení přehrál videodokumentaci z neurologické a gynekologické ambulance na poliklinice v Železném Brodě. Z této bylo zjištěno rozmístění vyšetřovacích lehátek, stolu lékařky a židlí, kam si poškození odkládali svá zavazadla.

Po provedeném dokazování má soud za prokázané, že obžalovaná v průběhu vyšetření odcizila poškozeným částky, které uvedli u hlavního líčení. Všichni shodně uvedli, že nikde jinde nenechali peníze bez dozoru než u ní v ordinaci, kdy si lehli na lehátko (Věra [REDAKCE] seděla na židli čelem k oknu), kdy ztratili své věci z dohledu a lékařka u všech na chvíli odešla, nebyla s nimi po celou dobu vyšetření. U všech poškozených existoval během vyšetření okamžik, kdy nevěnovali svým osobním věcem pozornost. Všichni poškození viděli naposledy své chybějící peníze daný den než šli na vyšetření k obžalované, někteří též před vstupem do ordinace či přímo v ordinaci. To, že jim peníze chybí, zjistili přitom po odchodu z ordinace. Všichni z poškozených, kterým obžalovaná prováděla opichy páteře, shodně uvedli, že do ordinace obžalované v průběhu vyšetření vstupovala pouze sestřička, která jim zalepila rány po opichách a odešla. Nikdo jiný kromě obžalované (např. jiný lékař či jiná sestra) v ordinaci nebyl. Poškození Šárka [REDAKCE] Pavel [REDAKCE] a Jarmila [REDAKCE] kterým obžalovaná opichy neprováděla, ale pouze je vyšetřovala „klacíky“, kladívkem, či poklepem, shodně uváděli, že do ordinace v průběhu jejich vyšetření nevstupoval nikdo. Po celou dobu tam byli s obžalovanou sami.

Poškození se přitom navzájem neznali a s obžalovanou neměli žádný konflikt v minulosti, pro který by se jí chtěli mstít. Soud též neseznal, že by se proti obžalované spikly svědkyně [REDAKCE] s [REDAKCE], jak obžalovaná naznačovala v rámci své obhajoby. Naopak bylo prokázano, že vedení polikliniky o obžalovanou jako o lékařku stálo, protože byla mezi pacienty oblíbená a po odborné stránce měla úroveň. Právě proto byla po propuštění z roku 2014 opět do pracovního poměru přijata, když se již mělo za to, že své problémy s alkoholem překonala.

Hotovost v peněžence všichni poškození naposledy viděli ve stejný den, kdy šli do ordinace obžalované, kdy nikdo z nich se cestou na polikliniku nikde nestavoval. Je pravdou, že obžalovanou nikdo z poškozených neviděl, jak jim peníze z peněženek bere, ale svědkyně [REDAKCE] která se náhodou na lehátko otočila směrem ke svým věcem, a svědkyně [REDAKCE] á, která do ordinace vešla bez upozornění, současně viděly, jak má obžalovaná vyhrnuté šaty k pasu a něco si zastrkává do kalhotek. Šlo přitom o nestandardní chování nejen u obžalované jako lékařky ale obecně, kdy toto nebylo obžalovanou nijak racionálně vysvětleno. V tomto případě přitom poškozená zjistila již v ordinaci obžalované, že peníze v peněžence po vyšetření nemá, přitom peníze v peněžence naposledy viděla jen pár okamžiků předtím v ordinaci obžalované před svým vyšetřením. U této poškozené tedy uběhlo pouze několik minut od okamžiku, kdy své peníze viděla naposledy, do okamžiku, kdy zjistila, že je nemá.

Na to, že pachatelkou odcizování peněz pacientů je obžalovaná, ukazuje též výstup se svědkyněmi [REDAKCE] Soud považuje výpověď Kláry [REDAKCE] o tom, že od obžalované převzala částku 1.100,- Kč z titulu peněz, které se její matce ztratily v ordinaci obžalované, za věrohodnou. Tato výpověď logicky zapadá do toho, co u hlavního líčení vypověděly svědkyně [REDAKCE], sama obžalovaná a Emanuela [REDAKCE] Z výpovědi obžalované i svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že rodiče obžalované aktivně vystupovali při pracovních záležitostech obžalované (matka donesla výpověď místo obžalované, s rodiči byla nafocovat ordinaci, práci na poliklinice přerušila na nařízení svého otce) a obžalovaná tak s nimi měla zachován určitý vztah. Poškozená [REDAKCE] tím, že kontaktovala rodiče

obžalované, upozornila obžalovanou na to, že ví, že peníze jí mohly zmizet pouze v její ordinaci a kontaktování rodičů představoval na obžalovanou nátlak, kdy evidentně nechtěla, aby se rodiče o této záležitosti dozvěděli. Proto peníze této pacientce vrátila.

Též ze svědectví Pavla [REDAKCE], který si byl naprosto jist tím, že jeho peněženka ležela po vyšetření na stole obžalované v jiné poloze než do jaké jí dal před vyšetřením, bylo možné nepochybně vyvodit, že pachatelkou odcizených peněz byla obžalovaná. Po dobu vyšetření tohoto svědka obžalovanou se nikdo v ordinaci kromě něj a obžalované nenacházel ani do ordinace v průběhu vyšetření nikdo nevešel. To, že mu peníze chybí, zjistil tentýž den, kdy byl vyšetřen u obžalované.

Obžalovaná měla v průběhu vyšetření poškozených příležitost k tomu poškozeným peníze vzít, protože z výpovědi poškozených i sestřičky bylo zjištěno, že pacienti neměli po dobu vyšetření nepřetržitě kontakt se svými osobními věcmi a ukázalo se jako nepravdivé tvrzení obžalované, že od pacientů na lehátku neodcházela, když všichni poškození uvedli, že na chvíli se od nich v průběhu vyšetření obžalovaná přece jen vzdálila, kdy na ni a na své věci neviděli. Z pořízené videodokumentace bylo zjištěno, že v neurologické ordinaci (kde byli vyšetřeni všichni poškození vyjma poškozené [REDAKCE]) z vyšetřovacího lůžka při umístění pacienta hlavou ke zdi není viditelná pravá polovina židle u stolu lékaře, tj. židle, na kterou či ke které si poškození odkládali své věci. Výpovědi poškozené [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] byla vyvrácena obhajoba obžalované, že v ordinaci gynekologie na ni pacienti vždy viděli, protože ultrazvuk u vyšetřovacího lehátka přesunovala ze zorného pohledu pacienta tak, aby na sebe viděli. [REDAKCE] přímo uvedla, že na obžalovanou přes ultrazvuk neviděla a [REDAKCE] uvedla, že ultrazvuk se při vyšetření nepřemísťoval.

U všech poškozených šlo vždy o bankovky o vysoké nominální hodnotě, u kterých si všichni poškození byli jisti, že je v peněžence před vyšetřením měli a nikde jinde jim nemohly zmizet než po návštěvě ordinace obžalované. Je pravdou, že vzdálenost od místa, kam si poškození odkládali své osobní věci, k vyšetřovacímu lůžku, nebyla nijak veliká. Nešlo však také o vzdálenost, která by vylučovala, že by si manipulace s peněženkami poškození všimli. Je třeba si uvědomit, za jakých okolností nechali poškození své věci bez dozoru, tj. při vyšetření u lékaře, kdy obvyklá ostražitost ohledně osobních věcí klesá na minimum, neboť nikoho z pacientů, kteří si jdou k lékaři pro pomoc, by nenapadlo, že by se lékař mohl ze zjištěných důvodů zajímat o obsah jejich zavazadel a že by mohli dojít k majetkové úhoně dokonce v průběhu samotného vyšetření lékařem. Lékař požívá ve společnosti vysoké vážnosti a řada lidí se ve vztahu k lékaři chová až odevzdaně, kdy přestože mají na své léčení jiný názor, nakonec se názoru lékaře podvolí, což dokladuje např. i způsob vyšetření u poškozeného Pavla [REDAKCE] a Blanky [REDAKCE]. V podstatě všem poškozeným přišlo po zjištění absence peněz neuvěřitelné - právě kvůli vysokému kreditu, který lékař ve společnosti má - že by jim peníze odcizila obžalovaná, když je lékařka. Dokonce ani poškozená [REDAKCE] která již v ordinaci věděla, že ji nemohl peníze vzít nikdo jiný než obžalovaná, nebyla schopná obžalované toto do očí říct, aby své peníze dostala zpátky. Okrádání pacientů přímo v průběhu vyšetření lékařem je natolik bizarní a i z pozice pacienta trapné, že se nelze divit tomu, že ani jeden z poškozených se neodvážil označit po zjištění absence peněz za pachatelku přímo obžalovanou.

Motiv obžalované k tomuto jednání jakožto lékařky, u které lze předpokládat slušný příjem, soud spatřuje v závislosti obžalované na alkoholu, což bylo potvrzeno svědkyněmi [REDAKCE] a [REDAKCE] a vyplývá to též ze zdravotního posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Semily, kterým byla obžalovaná shledána od 25.6.2015 invalidní se snížením

pracovní schopnosti o 50 %. Z posudku bylo mimo jiné zjištěno, že se obžalovaná v minulosti léčila ambulantně antabusem, tj. látkou používanou při léčbě alkoholismu. Obžalovaná má mimoto též další zdravotní problémy. Nebylo zjištěno, že by obžalovaná trpěla kleptomanií či jinou duševní poruchou, když z usnesení Krajského ředitelství policie, územního odboru Semily ze dne 19.4.2016 byla zjištěno, že na obžalovanou byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví-psychiatrie, který potvrdil, že její schopnosti rozumové a ovládací byly v době jiného jednání (přelom 2015-2016, kdy měla vyhrožovat zabitím manželovi a synovi) zachovány. O tom, že peníze potřebovala a její motiv tak byl zistný, svědčí to, že svědkyni [REDAKCE] si stěžovala, že jí manžel odstříhl od peněz, tedy obžalovaná svědkyni připustila, že má nedostatek peněz. Dalším takovým ukazatelem o nedostatku financí obžalované v první polovině roku 2015, tj. pouze nepatrnou dobu od krádeží v ordinaci, je odsouzení Okresního soudu v Semilech, kdy si vzala na zdravotní sestru, tj. osobu s nižším příjmem než obžalovaná, půjčku 32.000,- Kč.

Není též bez zajímavosti, že k odcizení peněz prvním dvěma poškozeným, došlo v době, kdy obžalovaná měla platit peněžitý trest ze shora uvedeného odsouzení Okresním soudem v Semilech.

V této souvislosti soud podotýká, že závislost na alkoholu má devastující účinky na závislou osobu a nevyhýbá se žádné sociální skupině, ať již jde o bezdomovce či osobu s vysokoškolským diplomem jakou je obžalovaná. Tak jako jiné závislé osoby tak se i obžalovaná v komunikaci utíká ke lžím. Příkladem tohoto chování je tvrzení obžalované u hlavního líčení, že má rozjednáno nové zaměstnání na neurologické ambulanci v Nemocnici Tanvald a dále spolupráci s MUDr. Martinou [REDAKCE], kdy toto bylo dotazy soudu na tyto osoby vyvráceno (viz čl. 156 spisu a čl. 158 spisu). Dále lhaní obžalované zaznamenala i poškozená Šárka [REDAKCE], která vypověděla, že jí obžalovaná nejprve tvrdila, že se jí samotné v ordinaci ztratil občanský průkaz, poté uváděla, že šlo o hotovost na nějaký kongres a nakonec uvedla, že šlo o hotovost 21.000,- Kč na zimní bundy dětem. Tvrzení přitom měnila v průběhu 3 po sobě následujících dnů.

Soud má s ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti za to, že obžalovaná je osobou, která poškozeným peníze v ordinaci odcizila. Soud neuvěřil jejímu tvrzení, že ona peníze nevzala a sama byla okradena.

Šlo o pokračující jednání dle § 116 tr. zákoníku, protože všechny dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem obžalované (opatřit si finanční prostředky), byly spojeny stejným způsobem provedení (odcizení peněz pacientů během neurologického vyšetření), blízkou souvislostí časovou (k odcizení peněz docházelo během 3 po sobě následujících měsíců) a souvislostí v předmětu útoku (peněženky pacientů). Takto způsobená škoda se počítá a celkem dává v tomto případě částku 9.500,- Kč. Tato škoda představuje škodu nikoli nepatrnou, kdy přesahuje částku 5.000,- Kč. Obžalovaná si присvojila cizí věc (peníze) tím, že se jí zmocnila a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Naplnila tak skutkovou podstatu přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Tohoto jednání se dopustila v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když si byla vědoma toho, že jde o cizí peníze a jejich присvojením tak pacientům vznikne škoda na majetku.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud přihlížel k tomu, že v celkovém souhrnu nešlo o vysokou částku peněz, i když hranice škody nikoli nepatrně potřebná k naplnění znaku skutkové podstaty krádeže byla téměř jedenkrát překročena a pro jednotlivé poškozené odcizené částky představovaly nezanedbatelnou hodnotu. Počet poškozených a útoků byl

poměrně vysoký (7) a nešlo o ojedinělé jednání spáchané ve zkratu, ale o jednání uskutečňované s rozmyslem 3 měsíce, kdy obžalovaná měla za to, že jí krádeže prochází, protože nevěděla o stížnostech poškozených u vedení a u sestry. Navíc jí přitěžovalo, že se tři prvních dílčích útoků dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení z trestního příkazu Okresního soudu v Semilech ze dne 7.5.2014, sp. zn. 2 T 79/2014 a všech krádeží s výjimkou první (pošk. [REDAKCE]) prakticky bezprostředně po nabytí právní moci trestního příkazu Okresního soudu v Semilech ze dne 3.4.2015, sp. zn. 2 T 42/2015, kdy byla odsouzena taktéž za majetkovou trestnou činnost. U obžalované nebylo možné přihlídnout jako k polehčující okolnosti k doznání, když dané jednání popírala. Taktéž soud přihlížel k tomu, že obžalovaná s výjimkou poškozené Šárky [REDAKCE] škodu neuhradila.

Uložení nepodmíněného trestu by mělo v zásadě přicházet v úvahu, jestliže jiné alternativní tresty by nevedly pachatele k tomu, aby se již v budoucnu trestné činnosti nedopouštěl nebo jestliže by následek způsobený trestným činem byl mimořádně závažný. Obžalované byl prvním odsouzením uložen podmíněný trest a trest zákazu činnosti. Druhým odsouzením jí byl uložen peněžitý trest. Soud má za to, že s ohledem na inteligenci obžalované, její dřívější společenské postavení a stále zachované rodinné zázemí (vazby k rodičům, dětem a manželovi) je možné jí stále ještě uložit trest nespojený s přímým výkonem, tj. nepodmíněný trest. Obžalované dosud nebyl uložen trest obecně prospěšných prací a není vyloučeno, že právě výkonem tohoto trestu si obžalovaná uvědomí nepřijatelnost svého jednání a získá větší motivaci k tomu, aby svůj problém s alkoholem řešila intenzivněji. S ohledem na to, že řada skutečností svědčila v neprospěch obžalované, nebylo možné jí přičíst žádnou polehčující okolnost a obžalovaná je v současné době nezaměstnaná, soud měl za to, že lze sice uložit stále alternativní trest ale v nejvyšší možné výměře, tj. 300 hodin obecně prospěšných prací. Jde o trest, který je pro obžalovanou šancí, neboť dle zákona má tu vlastnost, že pokud je vykonán, hledí se na pachatele jakoby nebyl odsouzen. Tato fikce neodsouzení je přitom pro obžalovanou klíčová, aby jí nebyl přeměněn podmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců uložený jí Okresním soudem v Semilech ve sp. zn. 2 T 79/2014 na trest nepodmíněný.

Do trestního řízení se s nárokem na náhradu škody přihlásili poškození, a to Božena [REDAKCE] v částce 2.000,- Kč, Věra [REDAKCE] v částce 2.000,- Kč, Anna [REDAKCE] v částce 1.000,- Kč, Blanka [REDAKCE] v částce 1.000,- Kč, Pavel [REDAKCE] v částce 2.000,- Kč a Jarmila [REDAKCE] v částce 500,- Kč. Tyto částky představují odcizené peníze z peněženek poškozených v průběhu vyšetření. Dle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Protože v řízení bylo z výpovědí poškozených, které soud považoval za věrohodné, prokázáno, že obžalovaná částky, které poškození uvedli, odcizila, přičemž obžalovaná na náhradu škody poškozeným ničeho nezaplatila, soud jí uložil, aby poškozeným nahradila škodu v takové výši, v jaké byla poškozenými uplatněna.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od doručení obsahu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, a to písemně ve třech vyhotoveních. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku,

může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně) odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného (§§ 248 odst. 1, 251, 252, 246, 249 tr. řádu).

V Jablonci nad Nisou dne 20.07.2016

JUDr. Tereza Havelková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Veronika Fichtnerová